

Eljegyezve Krisztusnak

Textus: Ezékiel 9: 1 – 7 és 11, valamint Mk. 16: 15 – 16.

Testvéreim! Ne úgy hallgassuk Krisztus Urunk igéjét, mint ami nagyon régen és valahol tőlünk nagyon távolt történt, hanem úgy hallgassuk, mint ami velünk itt és most történik! Amikor Isten ószövetségi egyháza azt mondta, idézem: „Elhagyta az ÚR az országot, és nem lát az ÚR,”¹ akkor hát megtelhet a föld vérontással, és az egyházat jelképező város pedig igazságtalansággal, mert az Isten se nem lát se nem hall. Az Isten nem tesz semmit, ebből az következik, hogy mi bármit, amit csak akarunk és kedvünk telik benne, megtehetjük. Így gondolkodtak és így éreztek sokan még az Isten egyházában is, amikor elkezdődött az Isten meglátogatása, azaz a számonkérés! Péter apostol erről így szól:

„Mert [itt] az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet az Istennek házában: ha pedig először mi rajtunk [kezdődik], mi lesz azoknak a végük, akik nem engedelmeskednek az Isten evangéliumának? És ha az igaz [is] alig tartatik meg, hová lesz az istentelen és bűnös?”²

Egészen pontosan azt nem tudjuk, hogy mely keresztyének üldözésekor tanította így az egyházat, csak azt tudjuk, hogy hűségre, kitartásra, a szent életre és a Jézus Krisztussal való tűrésre buzdította őket. Ha csupán a húsz és huszonegyedik századot vesszük alapul, nem túlzunk, és nem hazudunk, ha azt mondjuk, hogy nem volt benne olyan év, amikor valahol a világon ne üldözték és ne mérszárolták volna a keresztyéneket. Hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy ami mással és tőlünk időben és még földrajzilag is messze történik, semmi közünk hozzá, csak hogy ez bibliátlan és tudatlan gondolkodás, valóságos tévelygés. Bizony közünk van hozzá, ha valahol keresztyént fejeznek le, fosztanak meg, földjétől, házától, otthonától, szeretteitől, vagy országától. Egy test vagyunk, így ami velük történik, velünk is történik!

¹ Ezékiel 9, 9

² 1Pét 4:17 – 18.

Mi vajon hogyan vélekedünk a halottak közül feltámadt Urunkról, aki megvetette a lábát a küszöbünkön és készen áll arra ítéljen élőket és holtakat? Az Ezékiel által megszólaló prófécia megmondja, hogyan gondolkodjunk és érezzünk! Két csoportot állít elénk, azokét, akik azt mondják, hogy az Isten se nem lát, se nem hall, nem is tesz semmit, ezért mi bármit megtehetünk, amit csak akarunk és kívánunk. A másik csoport azok az emberek, akik mivel szeretik Krisztust és gyűlölik a bűnt, minden nap, minden órában belefáradva szenvednek, sóhajtoznak, nyögnek az istenteleneknek fajtalanúsága miatt a Szodomává és Gomorává változó világban.³ Mi vajon melyik csoporthoz tartozunk? Abban a seregben vagyunk-e, akik a bűn fojtó közegében a sokasodó gonosz cselekedeteket látva és hallva, napról - napra gyötrődünk és rettegünk az Isten meglátogatásától,⁴ vagy pedig azok közt vagyunk, akik szóval, gondolattal és tetteinkkel is azt tanúsítjuk, hogy az Isten halott, nem lát, nem hall és nem cselekszik?

A mai ige evangéliuma az, hogy meg tudja és meg is akarja szabadítani az Úr a kegyeseket a kísértésekből, a próbákban és az Isten meglátogatásának idején, a gonoszokat pedig az ítélet napjára büntetésre fenntartani.⁵

Ámuljatok és csodálkozzatok, mert Istennek ez a szabadítása történik itt az evangélium prédikálása által! Lássátok meg az Úr dicsőségét, amely beragyogja a kegyelem evangéliumát! Minden Úrnapján, amikor megszólal az Úr igéje és az evangélium lelepleződik a prédikációban és a szent jegyekkel való közösségünk által, a fehér gyolcsba öltözött embernek Fia van köztünk, akinek az oldalán íróeszközök vannak.⁶ Bizony Ő jár itt a padok között szívtől szívig. Átjárja a lelket, körüljár és körbetekint benned, megvizsgál. Tudja a gondolataidat, a terveidet. Náladnál is jobban ismeri kedvtelésedet, vagy az Istenhez való ragaszkodásodat és a bűnben való belekeseredésedet, a gonoszság miatti

³ 2Pét 2: 7.

⁴ 2Pét 2: 8.

⁵ 2Pét 2: 9.

⁶ Ezékiel 9: 3.

nyögésedet, az életterlen világtól való fáradságot, a hiábavalóságok, a hitetlenség kízásait, igaz lelked minden gyötrelmét.

Megváltó Urunk ezt a parancsot kapta mennyei Atyánktól:

„Menj végig a városon, Jeruzsálemen, és tégy jelt azoknak az embereknek a homlokára, akik sóhajtoznak és nyögnek amiatt a sok utálatos dolog miatt, amit elkövetnek benne. (Ezékiel 9: 5).”

Senki ne kételkedjék, pontosan ez történi most itt! Krisztus Urunk végig megy az Isten földi és név szerint vörösberényi városán és jelet tesz szenvedő népe homlokára, az Ő jelét. Mintha a lélek belső gyötrődései, láthatatlan szenvedései egyszer csak láthatóak lennének a homlokon és az arcon. Oh, hány apának és anyának kéne látnia gyermeke homlokát, és hány gyermek szemének kellene megnyílnia, hogy lássa szülője homlokát! Íme, lehet ezért imádkozni, s talán tenni is most iskolakezdekor, hogy mindnyájan jobban megismerjük Üdvözítőnket!

Áldott és boldog tudat, hogy itt Jézus ír a szívünkbe és a homlokunkra, a mögötte lévő sok gyötrellemmel keveredett gondolkodásunkba. Mit ír oda Jézus? Enyém vagy! Velel leszek! Megtartalak! Üdvözítettelek!

Ezékiel látja Krisztus elvégzett munkáját, amit így hallottunk az igéből: „Ekkor a gyolcsba öltözött férfi, akinek íróeszközök voltak az oldalán, ilyen jelentést tett: Megtettem, amit parancsoltál.”⁷ Nézz hát föl a keresztfára és halld Jézus hozzád szóló szavát! ELVÉGEZTETETT! Kérd, hogy beírja ezt a te szívedbe, ráírja üdvözítése jelét a homlokodra és a mögötte lévő minden gondolatodra! Pál ezt így fogalmazta meg a Korinthusi gyülekezetnek:

„Mert a mi vitézkezésünk fegyverei nem testiek, hanem erősek az Istennek, erősségek lerontására; Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak.” (2Kor 10:4-5)

⁷ Ezékiel 9: 11.

A gyolcsban öltözött ember Fia azonban nem egyedül van itt, hanem vele van még hat hatalmas erejű angyal is, mindenkinek a kezében ott van már a pusztító eszköze. Ezékiel szerint ezek elzárják a város kapuit, úgy, hogy senki nem szökhet el, nem menekülhet el, mert eljött a város büntetésének ideje! A prófétai látás szerint a gyolcsban öltözött Férfi megy elől, hogy elpecsételje az Isten választottait, mögötte pedig a pusztító és öldöklő angyalok pedig learatják a bűn és a gonoszság minden kalászát, az öreget, az ifjat, a szüzet, a gyermekeket, az asszonyokat⁸ és férfiakat az utolsó szálig. Emlékezzetek erre, amikor megtöretik nekünk az Úr újbúzából készült kenyere! Bizony aratás van! A jó gabonát Isten a mennyei csűrjébe takarítja, a konkolyt pedig tűzbe veti. Senki nem menekülhet el az Isten arató kezei közül!

Keresztelő János így szól!

„És ne gondoljátok, hogy így szólhattok magatokban: Ábrahám a mi atyánk! Mert mondom nektek, hogy Isten eme kövekből is támaszthat fiakat Ábrahámnak. A fejsze pedig immár a fák gyökerére vettetett. Azért minden fa, amely jó gyümölcsöt nem terem, kivágattatik és tűzre vettetik. Én ugyan vízzel keresztelek titeket megtérésre, de aki utánam jő, erősebb nálamnál, akinek saruját hordozni sem vagyok méltó; ő Szent Lélekkel és tűzzel keresztel majd titeket. Akinek szóró lapát van az ő kezében, és megtisztítja az ő szérűjét; és az ő gabonáját csűrbe takarítja, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.” (Máté 3:9-12)

Nincs tehát menekvés! Mindenki felelős a most hallott tanításért! Én minden nap érzem Istennek ezt a fejszét életem gyökerénél és kegyelemért esedezem, hogy végre a hit jó gyümölcsseit adhassam. Tőle kérem és tőle várom gyümölcsözésem! Azért jövök az Úr asztalához, a megtört kenyérhez és a pohárhoz, mert egyedül csak az én hűséges Uramnak és Megváltómnak üdvözítésében bízom, aki váltságáldozatával minden bűnömért tökéletesen eleget tett.

⁸ Ezékiel 9: 6.

Ma viszont nemcsak az úri szent vacsora sákramentuma van itt, hanem a keresztségé is, melyről Krisztus Urunk így szólt:

Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek.

„Aki hiszen és megkeresztelkedik, üdvözülni fog; aki pedig nem hiszen, elkárhozik.”⁹

Mindaz, aki az evangéliumot szívébe zárva hittel hiszi, hogy őt Jézus Krisztus a saját vérével, azaz váltságáldozatával elpecsételte, az megkeresztelkedik, vagyis mindenki előtt kinyilvánítja, hogy ő testestől, lelkestől, most és mindörökké a Jézus Krisztus vérén szerzett tulajdona, aki elszakad az ördögtől és világtól, hogy Isten dicsőségére éljen. Ne hagyjuk Molnár Márta testvérünket magára, álljunk mellé. Tegyük vallást hitünkről, Krisztushoz való tartozásunkról és elköteleződésünkről. Bűneinket és hitünket megvallva újítsuk meg szövetségünket Üdvözítő Urunkkal és kérjük, hogy pecsételjen el magának lángoló Lelkével a szívünkben és a homlokunkon. Ámen.

Faust Gyula, Vörösberény 2015. augusztus 30.

⁹ Mk 16: 16.